

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 835. An & qualiter necessitas parentum impediat valorem professionis liberorum, & è contra necessitas liberorum valorem professionis parentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

fessionis & Episcopatus formaliter non sint incompatibilia, ita ut unum desolvat alterum, ut patet in eo, qui Religiosus professus sit Episcopus, & retento statu Religioso illiusque nativa obligatione muneris Episcopalis obligationem subit; tamen talis professio quò ad actum ut exercitum obedientia repugnans muneri Episcopali sit impedita, quemadmodum dictum paulò ante de professione emissa à servo. Sed neque ullo jure positivo irrita inveniatur, dum ex testibus *c. nisi cum pridem. de renunc. c. inter corporalia de translat. c. licet de regular.* expressius de hac materia loquentibus id non inferatur, sed solum, quòd non liceat sine auctoritate Pontificis & causis à jure præscriptis renunciare Episcopatu. Quam sententiam etsi speculative probabilem dicat Pirh. *h. t. num. 126.* Contrarium tamen tanquam absolute probabilius sustinet cum Laym. *in c. nisi cum pridem. de renunc. c. ex ea ratione*, quòd, cum Ecclesia prohibeat, ne Episcopus gregem suum, cui se obligavit, deserat sine Papæ licentia, Deus talem professionem repugnantem Ecclesiæ non acceptet, ut Laym. *l. c.* unde etiam ad allatam in contrarium rationem respondet, quòd status religiosus & Episcopalis non sint incompatibiles de jure naturæ seculæ prohibitionem juris positivi. Porro in ordine ad professionem emittendam illicitè vel etiam invalide intelligantur hic Episcopi electi & confirmati, etsi non consecrati, modò certæ alicui Ecclesiæ addicti; cum hi sine licentia Papæ renunciare nequeant Episcopatu *juxta c. inter corporalia. juncto c. nisi cum pridem.* secus est de Episcopis consecratis quidem, nulli tamen ecclesiæ addictis; hi enim, quia cessat obligatio, quæ obstricti Ecclesiæ, inducens hoc impedimentum assumendi statum religiosum per professionem liberè, non requisitâ Papæ licentiâ religionem profiteri possunt, non secus, ac si Episcopatu renunciasent. Castrop. *l. c. num. 3.* Suar. *l. c. num. 4.* qui tamen *num. 5.* idipsum negat de Episcopis titularibus eò quòd hi determinatæ Ecclesiæ desponsati sint, etsi per accidens ab illius obsequio & administratione impediuntur ob infidelium occupationem. Distinguit Castrop. ita ut idem cum Suar. sentiat, si impedimentum, quo impeditur Episcopus ab obsequio suæ Ecclesiæ, perpetuum non sit, sed speretur aliquando removendum, si verò impedimentum nullatenus removendum speretur sitque ejus conditionis, ut omne munus & exercitium pontificale in ea diacepsi impediatur, quale regulariter est in Episcopis titularibus Ecclesiarum occupatarum ab infidelibus, censeat probabile eos posse migrare ad religionem profitendo in ea, non secus, ac si nulli speciali ecclesiæ addicti essent; cum quò ad effectum præstandi Ecclesiæ illi servitium idem sit sed neque Episcoporum obligatio & necessitas petendi & obtinendi licentiam à Papa profitendi in religione extenditur ad alios prælatos Episcopo inferiores, etsi jurisdictionem quasi Episcopalem habeant, sintque immediatè subjecti pontifici; cum eorum non meminerint citati textus, & spiritali conjugio seu vinculo perpetuo ut Episcopi non sint adstricti Ecclesiis suis, & ad munus pastorale obligati. Abb. *in c. licet. h. t.* Suar. *l. c. num. 13. & 14.* Castrop. *l. c. num. 4.* Pirh. *l. c.* qui tamen notant debere ex quadam saltem decentia hos prælatos emissuros professionem, si non petere licentiam, saltem monete desuper Papam, si ei immediatè subjecti, vel ordinarium, si non sint exempti.

R. P. Lenr. Jur. Can. Lib. III.

Quest. 835. An & qualiter necessitas parentum impediatur valorem professionis liberorum & contra necessitas liberorum valorem professionis parentum?

1. Resp. Ad primum præter ea, quæ dicta sunt supra de ingressu in religionem liberis in hoc casu prohibito, durante illâ necessitate parentum, ex quibus dicenda de prohibitionem vel invaliditate professionis eorundem à potiore deduci possunt, professio facta à liberis, quorum parentes, hoc est pater & mater, alique ascendentes, graviter, imò extremè egent, etsi illicita sit, facta tamen nullo jure redditur irrita, sed firma manet ita docent Nav. *L. 3. cons. tit. de regular.* Less. *de 7. & 7. L. 1. c. 41. du. 3. num. 34.* Sanch. *L. 4. mor. c. 20. num. 10.* Suar. *tom. 1. de relig. L. 6. c. 9. num. 1.* Castrop. *l. c. §. 6. num. 1.* Pirh. *h. t. num. 128.* his non obstantè, quòd votum ingrediendi religionem editum durante illâ necessitate sit irritum, nam in eo est disparitas, quòd tale votum sit de objecto illicito; non verò professio, quia assumto statu extradiatione sui facta religioni per professionem perseverare in illo, illicitum non est. ita Pirh. *l. c.* quamvis addat peccari tamen ponendo impedimentum obligationi erga parentes exequendæ, quale an ponatur emittendo professionem in religione in qua perseverando non potest parentibus succurrere, patet ex mox dicendis. Interim dum valida editur & perseverat professio parentibus etiam in gravi & extrema necessitate (sive ea existerit jam tempore professionis, sive potest eam editam orta) succurrere tenetur filius professus, monasterio potente & volente iis succurrere, ut cum communi & certa Suar. *tom. 3. de relig. l. 6. c. 9. n. 30.* Castrop. *l. c. §. 6. n. 2.* quin & obligatur monasterium filio ex ingressu in illud reddito impotente ad succurrendum præbere parentibus alimenta, si tempore professionis in necessitate fuerint constituti, casu quo successit in bona profitentis filii, juxta vires illorum; cum obligatio hæredis etiam extranei (qualis est monasterium recipiens bona filii respectu parentum illius juxta auct. *de sanctiss. Episc.*) sit præbere alimenta egenti illi, cui succedit *juxta L. si quis à liberis. Idem rescriptum. ff. de liberis agnoscend.* ita Sanch. *l. 4. in Decalog. c. 20. n. 21.* Castrop. *l. c. n. 3.* si verò nulla bona professi acquisivit & bonâ fide religiosum admisit, credens illius parentes non egere graviter, vel filium æquè bene in religione iis subvenire posse, non tenetur illos alere ex suis bonis necessariis, non ex justitia, ut constat, non ex charitate; quia hæc solum obligat subvenire constitutis in gravi necessitate de superfluis. Angel. *v. religiosus. n. 31.* Sylv. *v. religio 6. q. 9.* Sanch. Castrop. *LL. cit.* secus est, seu tenetur monasterium alere parentes, si eos tempore professionis admittæ noverat graviter egere, & filium ingressu & professione reddi impotentem eis succurrere; cum eo ipso causa sit, quò minus filius obligationi naturali pietatis satisfaciat Castrop. cum Ang. & Sylv. *LL. cit.* Quod attinet ipsum filium professum, tenetur is in extrema necessitate, sive in eam inciderint parentes ante, sive post professionem, succurrere eis non secus, quàm cuilibet extraneo, quocunque modo potest, etiam exeundo monasterio prælato inconsulto & habitu dimisso, si opus est, quia hæc necessitas utpote gravissima semper excepta est. Suar. *l. c. num. 5.* Castrop. *num. 4.* cum communi. Idem de gravi necessitate sentiunt plures citati à Sanch. *l. c. num. 25.* & Suar. *num. 4.*

Gggg 2

ed quod obligatio hæc filii respectu parentis ita intrinseca & naturalis sit, ut videatur ab ea eximi non posse ob statum perfectionis assumptum; ideoque is assumptus censeatur sub hoc onere & salva hac obligatione. Idem ob eandem rationem in casu, quo parentes in ea necessitate fuerint tempore professionis, secus si acciderit post professionem. tenent Ang. Sylv. *LL. cit.* Nav. *comment.* 3. *de regul. n.* 48. Tolet. *L. 5. sum. c. 1. num. 6.* Suar. *l. c. num. 8. & seq.* Less. *L. 2. c. 41. du. 3. num. 34.* & alii citati à Castrop. *l. c. num. 7.* Econtra non posse, nec teneri filium professum egredi monasterio sine licentia prælati, multoque minùs habitum dimittere, etiam dum parens tempore professionis erat in gravi necessitate docent Sa. v. *religio. num. 2.* Rodriq. *99. regular. tom. 2. q. 59. a. 3.* Sanch. *L. 4. sum. c. 20. num. 17.* Laym. *L. 4. rr. 5. c. 4. num. 2.* & alii apud Castrop. *l. c. num. 6.* & docere videtur D. Th. 2. 2. q. 101. a. 4. ad 4. ibique Cajet. ed quod obligatio filii succurrendi in hac necessitate sit positiva obstringens illum juxta circumstantias temporis & status assumpti. Jam verò professione ita mutatus sit status filii, ut non sit sui juris, sed prælati, adeoque nolente prælato ut egrediatur monasterio ad subveniendum parentibus, ad id redditus sit impotens, adeoque deobligatus ab eo, uti hæc confirmari potest exemplo servi & uxorati, qui contra voluntatem domini & conjugis non obligentur succurrere parentibus, etsi tempore contractæ servitutis vel conjugii in ea necessitate existerint. ait Castrop. *l. c.* ad hæc nullus teneatur subvenire necessitati speciali alicujus cum iactura & præjudicio boni communis, quale non leve crearetur religioni ex obligatione exeundi monasterio, dimittendo habitum; quin & dum ipsi religiosi facillè sibi persuadentes, adesse eam necessitatem hac ratione exponuntur gravibus tentationibus, periculis à religione omnino deficienti. De cætero teneri filium in gravi necessitate etiam superveniente professioni succurrere, quantum potest salvâ obedientiâ ordineque religioso, consentiunt omnes ut ait Castrop. *num. 9.* etsi actiones quibus subvenire debet parentibus vi regulæ non sint absolute, sed solùm prohibita fieri sine licentia, & hæc concedenda præsumitur, sine dubio petenda est, sub ea obligatione, quam regula præscribit. si autem neganda præsumitur, vel de facto negetur, cenlet Castrop. eas adhuc exerceri posse secluso scandalo & violentiâ, ed quod, cum illæ non dedeant statum religiosum, sed solus modus extrinsecus licentiæ iis desit, religiosus eas exercens nihil agat substantialiter contrarium statui suo, & prælatus iniquè neget licentiam; quin etiam addit, quod si actiones sint prohibita ex voto obedientiæ vel paupertatis (quales sunt vendere ab eo arte facta, & pretium dare parentibus aut etiam donata ei ab aliis, pecuniam iis distribuendam ab eo penes se retinere) filius obligetur eas exercere in favorem patris graviter egentis petita priùs veniâ, si præsumatur concedenda, quam in hoc casu tenetur concedere prælatus, & si eam non concedat, possit eas religiosus exercere secluso scandalo & violentiâ ex præsumpta superioris majoris voluntate vel potius ex pia interpretatione legis, quæ non censetur causam ita urgentem comprehendere. pro quo posteriore citat Sanch. *L. 4. sum. c. 20. num. 19.* & expressius Suar. *l. c. c. 9. à num. 27.* Et hæc ubi manifesta est gravis parentum necessitas, si enim dubia, nullatenus hæc actiones contra voluntatem prælati exerceri possunt, cum à subjectione, quæ certò obstringitur prælato ob causam dubiam se eximere nequeat professus.

Unde & hæc necessitas à filio probanda & ostendenda prælato, ut conquiri possit de negata sibi dicta licentia Castrop. *num. 10.* licet verò *num. 12.* dicat, posse prælatum concedere licentiam exeundi monasterio, quando id remedium subveniendi necessitati parentum est necessarium; cum regulariter talis professus licentiam ordinem regularem retinet, & sub obedientia maneat. pro quo citat Sanch. *cit. num. 20.* Less. *L. 2. c. 41. du. 3. num. 34.* Rodriq. *tom. 2. sum. c. 6. num. 4.* & alios. addit tamen, secum Sanch. & Rodriq. credere nullum alium præter Papam concedere professis licentiam vivendi permanenter extra claustrum sine habitu. Porro illud certum, necessitate cessante parentum; quia mortui, vel jam habent, ex quibus commodè alantur, teneri professum redire ad monasterium; quia cessavit causa dispensandi seu concedendi hanc licentiam, ac denuò succedit obligatio status religiosi. Secus tamen esset, si cessaret hæc obligatio redeundi, dum religiosus societatis Jesu non professus ex causa alendi parentes dimissus esset, & à votis absolutus (uti societatis ex tali causa dum parentibus graviter egentibus juxta communem procedendi modum in societate subveniri nequit, talem dimittere potest à votis absolutum, etsi ad hoc non teneatur, si aliunde potius utilis societati, quam nocivus, cum potestas dimittendi, non in commodum aliorum, sed in bonum societatis ei concessa, ut Castrop. *num. 14.* cum cessaret esse religiosus. etsi cætera dicta de exitu professorum ad subveniendum parentibus, procedant quoque de non professis societatis; cum verè sint religiosi, & quantum est de se, perpetuò obstricti religioni, ut Sanch. *cit. 2. 20. num. 25.* Suar. *num. 13.* Castrop. *num. 14.*

2. Resp. Ad secundum dicta obligatione filiorum professorum alendi parentes graviter egentes, dicenda quoque de parentibus professis respectu liberorum manentium in sæculo; cum utrorumque reciproca, imò parentum strictior sit obligatio; quia hi per se, utpote eorum causâ, obligantur. Sanch. *l. c. num. 39.* Suar. *tom. 3. de relig. L. 6. c. 9. num. 10.* Pirh. *h. r. num. 128.* Secus dicentes, seu non teneri aliquid differre ingressum in religionem, multoque minùs eam ad tempus deferere ad succurrendum fratribus & sororibus in gravi necessitate, etsi, ut ait Castrop. *l. c. num. 14.* intra religionem, seu manendo in monasterio teneatur strictius succurrere, illis quam extraneis.

Quæst. 836. An & qualiter ad valorem professionis requiratur, ut ea ab aliquo acceptetur, & quinam potestatem eam acceptandi habeant?

1. Resp. requiritur, ut ab aliquo habente potestatem incorporandi aliquem religioni acceptetur nomine ipsius religionis expressè vel tacitè, & per quem religio obligetur ad religiosum retinendum, alendum, gubernandumque juxta religionis institutum. Gl. in c. *porrectum h. r. v. non faciat.* Abb. *ibid. num. 10.* Suar. *tom. 3. de relig. L. 6. c. 11. num. 1. & 2.* Sanch. *cit. L. 5. c. 4. num. 62.* Laym. *L. 4. rr. 5. c. 5. num. 5.* Castrop. *l. c. p. 3. num. 1.* ed quod professio sit contractus onerosus, reciprocus sive utrimque obligatorius, includatque traditionem sui, adeoque & acceptationem. Hanc quoque receptionem requiri in incorporatione in Societatem Jesu per vota post biennium noviciatus emissâ,